

Nr 76.

Ankom till riksdagens kansli den 7 juni 1918 kl. 1/2 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om förbud i vissa fall mot fortskaffande av gods med svenskt fartyg mellan svensk och utrikes ort.

Närvarande: herrar Pettersson i Södertälje, Persson i Norrköping, Gezelius, Stärner, Rogberg, greve Spens, Dahl, Lars Olsson, Permansson, Klefbeck, Lindqvist i Kosta, Holmdahl, Strid, Svensson i Betingetorp, Johanson i Gäre och Hedström.

Genom en den 28 maj 1918 dagtecknad proposition, nr 453, vilken blivit hänvisad till lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

om förbud i vissa fall mot fortskaffande av gods med svenskt fartyg mellan svensk och utrikes ort.

1 §.

Vid krig eller krigsfara, vari riket befinner sig, eller eljest under utomordentliga, av krig föranledda förhållanden äger Konungen, i den mån så prövas nödigt, för viss tid eller tills vidare förordna, att med svenskt fartyg, som äger en bruttodräktighet av tvåhundra registerton

Bihang till riksdagens protokoll 1918. 9 saml. 58 häft. (Nr 76.)

eller därutöver, gods icke må, utan att medgivande lämnats av Konungen eller den Konungen därtill bemyndigat, fraktas mellan svensk och utrikes ort. Vad sålunda är stadgat om fraktande skall gälla fortskaffande av gods jämväl i annat fall än vid befordran mot vederlag.

Under tid, då sålunda meddelat förordnande är gällande, skola i sjölagen givna stadganden, som avse befogenhet för befälhavare att sälja av redarens gods eller av lasten eller röra utlossning av gods annorstädes än i bestämmelseorten, äga tillämpning, ändock att därigenom gods, som inlastats å inom riket belägen ort, skiljes från fartyget å utrikes ort eller omvänt; dock må i fall, som avses i 128 och 129 §§ sjölagen, lossning av gods, som inlastats å inrikes ort, äga rum endast å sålunda belägen ort.

Förbud, som i första stycket sägs, äger icke tillämpning å gods, som utgöres av skeppsproviant och skeppsförnödenheter för fartyget, förnödenheter tillhöriga passagerare eller å fartyget anställda personer eller gods, som bärgats ombord å fartyget.

2 §.

Fortscaffas gods med svenskt fartyg i strid mot föreskrift, som enligt 1 § meddelats, straffes befälhavaren med böter från och med fem till och med tjugutusen kronor eller fängelse från och med en månad till och med ett år.

Har redare eller annan, som i redares ställe haft befattning med fartyget, bjudit, legt, trugat eller eljest uppsåtligen förlett befälhavaren till förseelsen eller med råd eller dåd främjat densamma eller, med vetenskap om förseelsen, underlåtit att, såvitt det stått i hans makt, hindra dess utförande, varde dömd till straff, som i första stycket sägs.

Där frakt för godsets fortskaffande skolat enligt därom träffat avtal tillkomma den brottslige, vare han skyldig utgiva fraktens belopp. Är den, vilken frakten skolat tillkomma, ej förfallen till straff efter ty ovan sägs, skall han förpliktas att av frakten utgiva det belopp, vartill för honom uppkommen vinst å det olovlige fraktandet högst kan skattas.

3 §.

Av böter, som enligt denna lag ådömas, så ock av vad den brottslige eller annan jämlikt denna lag förpliktas utgiva tillfalle en tredjedel, dock högst femtusen kronor, åklagaren och återstoden kronan.

Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmänna strafflagen.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling, och gäller till och med den 30 april 1919. Av Konungen jämlikt denna lag givet förordnande må ej äga tillämpning längre än till och med sistnämnda dag. I fråga om sådan, under tiden för lagens giltighet begången förseelse, som i lagen sägs, skall vad där är stadgat fortfarande gälla.

Har, då förordnande, som enligt 1 § meddelats, bliver gällande, fartyg avgått från ort, där gods inlastats, må, utan hinder av förordnandet, godset fortskaffas till bestämmelseorten.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågavarande förslag, får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet har med hänsyn till nu rådande utomordentliga förhållanden funnit sig böra tillstyrka bifall till det i propositionen intagna förslaget, vars särskilda bestämmelser vid av utskottet företagen granskning icke givit anledning till anmärkning.

Emellertid vill utskottet härvid framhålla önskvärdheten av att det vidsträckta statliga ingripande, som förslaget, i syfte att betrygga tillgången på för folknäringen nödvändigt tonnage, avser att möjliggöra, måtte handhavas med all nödig varsamhet gentemot sjöfartsnäringens berättigade intressen.

På grund av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

att ifrågavarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 7 juni 1918.

På lagutskottets vägnar:

JAKOB PETTERSSON.
